

ARNHEMSCHE

COURANT.

Dingsdag

den 21 Maart.

FRANKFORT, den 17den Maart.

Berigten uit Weenen melden, dat aldaar weder een drukke koerierwissel met Petersburg en andere hoofdsteden bespeurd wordt. Men denkt, dat hunne dépêches tot de zaken van het Oosten betrekking hebben.

— Uit Saksen wordt den 8ten Maart het volgende geschreven: « Men rijdt tegenwoordig in het gansche land (een zeldzaam verschijnsel) met sleden. In het Erzgebirge is eene groote menigte sneeuw gevallen, waardoor de gemeenschap langs de zijwegen openlijk is geworden. Zelfs de hoofdwegen kunnen slechts door bestendige opruiming bruikbaar gehouden worden, zoodat het vertier in den lande veelvuldig gestremd wordt.

— In Napels duurt het voor deze hemelstreek buitengewoon koude weder ook voort. Men weet zich daar niet te herinneren, eene zoo groote massa sneeuw gezien te hebben, als op de bergen tot op geringen afstand van de vlakke ligt. Dit is in de maand Maart des te gevoeliger, daar men in de vorige maand aldaar reeds de schoonste en warmste zomerdagen heeft gehad.

— Volgens berigten uit Koblenz, zijn in het afgelopen jaar 1836 op den linker Rijnover van het regerings-district Koblenz 40 wolven gedood, te weten: 7 oude wolven, 6 oude wolvinnen, 1 jonge wolf, en 26 nestwolven. De daarvoor uitbetaalde premien bedragen te zamen 256 daalders.

— Uit Hongarije wordt gemeld, dat de roovers der bende van Sobri van tijd tot tijd worden gevat en hunne welverdiende straf ontvangen.

— In een berigt uit Weenen wordt melding gemaakt van de weelde en pracht, welke de Turksche gezant aldaar bij gastmalen ten toon spreidt. Een fransche kok is de bemiddelaar tuschen het Oostersche goud in de Duitsche verhemelten. Tot dus verre heeft de gezant drie diners gegeven. Op het eerste waren de prins van Metternich en de ministers; op het tweede de hooft hofbeambten, en op het derde de staatsgezanten genoodigd. De pracht, welke in het algemeen in het hôtel van dezen gezant heerscht, is buitengewoon. Alles, wat daarvoor vatbaar is, is van goud en zilver en met de Turksche wapenen voorzien; eene schaar van bedienden, blinkende van gouden sieraden, wemelt bij de feestelijkheden in gangen en vertrekken. De gezant heeft drie secretarissen, waarvan de eene een Armenier, met de meests talen bekend, de tweede een Turk, en de derde een Persiaan is. Hij zelf spreekt reeds in zoo verre Fransch, dat hij zich bij het laatste diner zonder hulp van eenen tolk, op zeer galante wijze, met twee dames, welke naast hem zaten, kon onderhouden.

PETERSBURG, den 8ten Maart.

Het dagblad *Inland* schrijft het volgende uit Mitau: « Terwijl de zuidelijke landen in dezen winter onder de sneeuw bijna begraven worden, terwijl tijdingen uit Spanje, Portugal enz., over buitengewone koude klagen, en zelfs Noord-Afrika een winterweder kent, heeft zich bij ons de sneeuw nauwelijks vertoond. Eigenlijk was de grond hier slechts met eene dunne ijskorst bedekt, welke voortdurend ge vorst gehad, zoodat de tegenwoordige winter bij ons tot het getal der zachte behoort. In inlandsche geschriften is reeds voor 10 en 20 jaren de opmerking gemaakt, dat ons klimaat van zijne normale natuur afwijkt. De aloude zaaiweken in den almanak passen zekerlijk niet meer voor de lente zoo als zij thans invalt. Nog in het vorig jaar is in de maand van Maart op vele velden het ploegen reeds begonnen.

LONDEN, den 14den Maart.

Het huis der gemeenten heeft zich gisteren avond in comité met de verdere beraadslaging onledig gehouden over de bewuste ministeriele resolutie, betrekkelijk de afschaffing van de bestaande kerktax, en heeft bij die gelegenheid onder anderen sir R. Peel in eene krachtige redevoering trachten te betoogen, dat het onderhavige ministeriele plan, hetzij men het van deszelfs financiële zijde, of van deszelfs bestaansbaarheid met eene gezonde staatkunde en de regtvaardigheid beschouwt, vol ongerijmdheden en onoverkomelijke zwarigheden is, en dien ten gevolge de geheele afkeuring van elke regtschapen aanhangiger van de gevestigde kerk van Engeland moet wegdaagen. Ten slotte zijn de debatten over dit stuk, op de motie van Mr. Brotherton, nogmaals geadjournéerd.

Zr. M. schip de *Nort Star* is gisteren, na het innemen van eene

groote hoeveelheid dekens en schoenen, uit Portsmouth naar de Noordkust van Spanje vertrokken.

— In het huis der Lords zijn gisteren 134 nieuwe verzoekschriften tegen de afschaffing der kerkelijke belastingen ingekomen. In dat der gemeenten, daarentegen, zijn, op genoemden dag, 465 petitiën tegen dien maatregel, en slechts 38 voor denzelfven ingediend.

Van den 17den.

— In het huis der gemeenten van gisteren, zijn de debatten over de kerktaxen eindelijk gesloten, en is het voorstel der regering met 275 tegen 256 stemmen doorgegaan.

PARIJS, den 15den Maart.

In de zitting der kamer van afgevaardigden, van heden, werd door den minister van binnenlandsche zaken het verwacht wordend ontwerp ingediend, de aanvraag behelzende van een supplementair crediet van 2 miljoen voor geheime fondsen om die te brengen op het budget van 1837. Bij de voordragt des ministers, de voorlezing van het ontwerp voorafgaande, zette hij dat sedert 1830, de kamers steeds een dergelijk crediet hadden toegestaan, en dat men met de bevestiging van zulk een crediet steeds een blijk van vertrouwen aan het gouvernement gegeven had; dat vertrouwen was thans noodzakelijker en dringender dan te voren, opdat het gouvernement zich in staat gesteld zag de wet te doen gehoorzaamen. Het land genoot zeker bijzonderen voorspoed, maar zoo al de geheime associatiën niet openlijk den oproerstandaard plantten, zochten zij niettemin zich van evenzeer geduchte middelen te bedienen, welke men krachtig betengelen moest; daartoe strekt de onderhavige aanvraag, die, 800,000 fr. meer dan 't vorig jaar bedragende, evenwel geen nieuwe lasten zou daarstellen, maar op het budget van het jaar gevonden worden.

Van den 16den.

De redevoering van den heer Guizot, gisteren in de kamer van afgevaardigden uitgesproken over de aanhangige wet omtrent het middelbaar onderwijs, heeft de aandacht der kamer bijzonder geboid, en nieuwe blikken gegeven van des ministers heldere inzichten in hetgeen Frankrijk het meeste behoeft: rust en bevestiging van deszelfs instellingen, met een verbeterd stelsel van onderwijs, ten einde meer algemeene verlichting en zedelijkheid onder de bevolking te verspreiden. Zijne rede werd verscheiden malen afgebroken door de tegenspraak der oppositie, voornamelijk van den heer Odillon-Barrot, en wel in 't bijzonder voor wat betrefte de toekenning van het gezag van het bestuur in zake van onderwijs tegenover de ouderlijke gezag, waarbij de heer Guizot met nadruk aantoonde, dat de laauwheid der luisselijke zeden tegenwoordig een wezentlijke hinderpaal voor het openbaar onderwijs is. De minister eindigde met eenige woorden te zeggen over de staatkundige strekking der wet en de bedoelingen ten deze van het gouvernement, wijzende hij de aantijging van stilstand en achteruitgang af; wetten, toch als de onderhavige, en die van materieel belang, gelijk de pas aangenomene omtrent de wegen, enz., strekten, om op den rechten weg van verlichting en voorspoed vorderingen te maken.

Aan het slot der zitting van gisteren is men tot de behandeling der artikelen overgegaan, en heden heeft men zich met een aantal op de wet voorgelagen amendementen bezig gehouden, die echter meest alle afgewezen werden.

— Men zegt, dat, na de verwerping van het ontwerp op de scheiding van regtsbedeeling, op het oorlogsbureau buitengewone maatregelen worden genomen, om een wakend oog op de troepen te houden.

— Aan de zending van den generaal Bugeaud, naar Afrika, wordt op dit oogenblik veel meer gewigt gehecht dan men vroeger dacht; de magt, onder zijne bevelen te stellen, wordt steeds gezegd vrij aanmerkelijk te zullen zijn; het doel zijner expeditie zou wezen om *Abd-el-Kader*, 't zij door geweld te bedwingen, 't zij door ontzag tot vrede te noodzaken; de togt naar Constantine wordt verzekerd naar den uitslag der expeditie van den generaal Bugeaud te wachten, of daarvan af te hangen, en men wil, dat, zoo de generaal naar wensch slaagde, de leiding van den togt naar Constantine zou opgedragen worden, of, zoo hij minder gelukkig was, dat laatstgenoemde dan tot in het najaar 28u verschoven worden.

Van den 17den.

Ook heden treft men in den *Moniteur* geene nadere ogerberaden met Spanje aan, alleenlijk leest men in denzelfden, dat de telegrafische dépêche, voorkomende in den volgenden dag aangekomen te zijn, den 17den Maart, de laatste zinsnede althans moest betreffen.

• Eene zijner kolonnes (van *Espartero*) heeft 500 man gevangen genomen te Guernica.

« Het is een gevolg van vergetelheid, dat *la Charte*, aan welk blad deze aanvullingswoorden waren gezonden, dezelve niet dien zelfden avond heeft bekend gemaakt.»

— Een particuliere brief uit Bayonne, dd. 14 Maart, luidt als volgt: De gemeenschap met Frankrijk was sedert den 9^{den} volstrekt afgebroken; de Carlisten lieten niets doorgaan; eergisteren is eerst de gemeenschap hersteld, en zijn eene menigte brieven uit onze stad verzonden.

Saarsfield heeft zich in beweging gesteld om zich met de legerkorpsen van *Evans* en *Espartero* te vereenigen. *Evans* is gisteren van deze beschikking onderrigt geworden. *Espartero* heeft den 10^{den} Bilbao verlaten; hij is naar Guernica opgetrokken en heeft die kleine plaats en tevens hare 5 à 600 man sterke bezetting bemagtigd. Er loopt ook een gerucht dat *Espartero* Durango, na eenen hardnekkigen tegenstand ondervonden te hebben, bezet heeft, in dat gevecht zoude hij gewond geworden en meer dan 500 Carlisten in zijne handen gevallen zijn. Dit gerucht komt ons al te voorbarig voor.

Een brief uit San Sebastian, dd. 12, bevat het volgende: De lijkeroever van den Orenuez is in het bezit onzer troepen, die de brug van Loyola hersteld en eene andere over dezelfde rivier opgeslagen hebben, om de beide oevers te bestrijken; onze voorposten staan te Miramon Sarra. Onze marsch, hetzij op Astigarraga, hetzij op Hernani, schijnt geen ander beletsel dan de weersgesteldheid te moeten hebben. De meeste onzer gekwetsen in het gevecht van den 10^{den} zijn zoo ligt slechts getroffen, dat zij reeds weder kunnen uitgaan. Don Carlos is den 10^{den} nabij de plaats van het gevecht genaderd, en des avonds naar Ardouin terug gekeerd. Wij zullen weldra berigt van eenig beslissend of althans ernstig gevecht bekomen.

— De *Constitutionnel* doet opmerken, dat het sedert eenigen tijd altijd gebeurd is, dat bij aanklagten van staatkundigen aard en in zaken van de drukpers de jurij van Parijs *schuldig* heeft verklaard, als zij aanhangers van de oude Bourbons betroffen, en *onschuldig* als zij voorstanders van de revolutie aangingen. Het *Journal de Paris* vraagt den *Constitutionnel* of hij niet gevoelt heeft, dat zoo de *partijdigheid* van de jurij volledig aan den dag wordt gebracht, en geheel wordt gelogenstraft de betuiging, welke de overste der jurij voor God en de menschen aflegt, dat de verklaring gemoedelijk naar de inspraak van het geweten geschiedt.

LEEWARDEN, den 16^{den} Maart.

Uit Oldeberkoop (Vriesland) schrijft men van den 8sten Maart:

Als eene bijzonderheid kan van hier gemeld worden, dat de dochter van zekeren *Jan Geerts Mulder*, logementhouder alhier, oud zijnde ongeveer veertien jaren, sedert Pinksteren van het jaar 1835, ongesteld zijnde, gedurende dien tijd niet de minste hoeveelheid spijs of voedsel heeft genoten, maar altijd een afkeer hiervan heeft gevoeld; haar gestel hierdoor geheel ondermijnd en meer naar een geraamte dan een mensch gelijkende, zoo heeft haar toestand voor eenige dagen een gunstige wending genomen, daar de eetlust langzamerheid is teruggekomen; met allen grond mag men zich met hare herstelling vleijen en de ouders hiermede eene dubbele belooning ondervinden voor de moeiten, zorgen en oppassing, gedurende 21 maanden aan hunne lijdende dochter bewezen. Dank zij de kundige behandeling van de medicinae doctoren, de heeren *Schuurman* te Steenwijk en *Prins* te Wolvega, welke hunne bekende kunde en ijver hebben aangewend, en nu hunne pogingen bij deze zonderlinge zieke hebben mogen bekroond zien.

AMSTERDAM, den 19^{den} Maart.

Heden zijn er geene nadere tijdingen van het oorlogstooneel uit Spanje ontvangen, en moet men wachten, tot dat over Engeland de authentieke dépêche van generaal *Evans* zal ontvangen zijn. Intusschen heerscht in de Spaansche fondsen een volmaakte stilstand; de omzettingen bepalen zich tot slechts geringe postjes, en de prijs bijna weinig veranderd. De laatste prijs der Ardoins bleef heden 26½; coupon 47¼, ½; van binnenlandsche fondsen over het algemeen moerden geoffereerd; 2½ pCt. 52½ à 110; 5 pCt. 100½, 110; kansbiljetten 22½ à 100; oud sijndicaat 93½ à 110; nieuw 70½ à 110; oude aandelen handelmaatschappij varieerden tusschen 182 en 181, en bleef 181½ bij vrij wat handel.

Effecten-Societeit van 19 Maart.

Ook heden ontbreken ons nadere berigten uit Spanje. Uit de gedeeltelijk over Engeland van jl. Donderdag ontvangene tijdingen blijkt, dat de generaal *Evans* niet weder, zoo als men zeide, tot St. Sebastiaan terug gedreven is. De Engelsche dagbladen hechten aan deze operatie veel waarde, indien *Espartero* en *Saarsfield* de bewegingen van *Evans* behoorlijk ondersteunen; of dit intusschen geschied is, daarover is men nog in het onzekere.

De handel in publieke effecten was heden onbeduidend; eenige postjes 2½ pCt. zijn 52½, en Ardoins à 26½ en 26¼ gedaan.

Mengelwerk.

Over de jongste financiële wetten, en onze nitzigten.

Zoo is dan nu weder de hamerslag gevallen, en de schuld des lands met ruim 20 millioenen vermeerderd! In den beginne schenen de raadgevingen in de Staten-Generaal deze uitkomst niet te voorspellen. Van alle kanten klaagde men over een *budget*, dat ons onverwacht met 10 millioenen buitengewoon voor oorlog (die nog niet eens aan de geheele behoefte schijnen te zullen voldoen) belaste; over de verhooging der 4 pCt. schuldbrieven tot 5 pCt. losrenten; over het zevende voorschot van 8½ millioen voor België (dus 60 millioen voor niet uitgegeven!) en over het geheele verlaten van het beloofde stelsel van zuinigheid. Hoe komt het nu, dat de Staten-Generaal toch met eene groote meerderheid deze wetten, die ons evenzeer als die van Koning Lodewijk (spilzieker gedachtenis!) naar het staatsbankeroet schijnen te moeten heen voeren, gaaf toegestemd hebben? Zijn zij weder door de wel sprekendheid van den minister van financiën overgehaald? De man, die daartoe in staat was, rust in het graf, en bij alle de verdiensten en soliditeit, die wij aan den tegenwoordigen *ad interim* gaarne toekeunen, zal men toch niet ligt *welsprekendheid* onder zijne kenschetsende hoedanigheden onnoemen. Wat is het dus, dat de Staten-Generaal heeft overgehaald?

Er zijn *geheime staatkundige mededeelingen* gedaan, zelfs met bijvoeging, dat aan de leden het *striktste* geheim is opgelegd. Hebben deze mededeelingen nu eenigzins de hoop doen ontstaan, dat Nederland door eenen gewenschten vrede uit het heillooze *status quo* zal verlost worden? Wij wenschten hierop bevestigend te kunnen antwoorden, doch dit kunnen wij niet. Het is waar, dat sommige leden van nog loopende onderhandelingen hebben gesproken, maar verre weg de meesten hebben alle hoop op die onderhandelingen voor dit jaar opgegeven, zich allen uit éenen mond over het zoo hoog opgedrevene *budget* beklagd, en de regering gesmeekt, toch al het mogelijke te doen, ten einde ons land den vrede te schenken! Zelfs de heer FRERS — ja de heer FRERS! — heeft verklaard, dat hij voor de laatste maal zijne stem aan zulk eene oorlogs-begroeting zou geven! De waardige vertegenwoordiger VAN DAM VAN ISSELT heeft, volgens zijne gewoonte, met vrijmoedigheid het rampzalige stelsel van *volharding*, in meer uit te geven dan te ontvangen, gezigt, en gevraagd welke vruchten wij toch sedert zes jaren van dat stelsel ingeroost hebben? *Verwarring in onze financiën, onzekerheid, bekommerning voor een naderend bankeroet!* Niemand schijnt iets van onderhandelingen te hopen. Men spreekt van *vertrouwen op de Voorzienigheid*; doch dit is roekeloosheid en God verzoeken, zoo lang men slappe handen in den schoot legt. Al sluiten dan ook geenen vrede met België, daar de mogendheden zoo min eenen aanval van die zijde, als van ons zullen dullen, kon men gestustelijk het leger op den vrede-voet brengen.

Met alle die uitmuntende aanmerkingen zijn echter, toen het op stemmen aankwam, gelijk wij reeds zeiden, alle de wetten doorgestaan. Hoe komt dit? Hebben de leden dan geenen moed, om volgens hunne overtuiging te stemmen? Of durven zij niet, gelijk sommige leden hebben gezegd, onzen krijgslieden het zwaard uit de handen te nemen? En waarom niet, wanneer die degen slechts voor de pronk dient — en intusschen den burger te zwaar valt? Doch wij mogen van onze vertegenwoordigers niet verwachten, dat zij op losse gronden, om of het bestuur te behagen, of om rosten te erlangen, of om eenen witten voet te hove te behouden, zulke blijkbaar nadeelige en voor ons krediet dreigende wetten zullen hebben aangenomen. Er moet dus iets anders hier schuilen en dit kan niets zijn, dan de *geheime mededeelingen*.

Maar waarom *geheime*? Zou, wanneer de natie dobberde tusschen vrede of oorlog; wanneer zij den eersten mo st houden en den laatsten betalen; — zou dan in Engeland of Frankrijk de regering immer aan het parlement of de kamers *geheime mededeelingen* durven doen? Zouden de leden der wetgevingen, wanneer het gehele volk naar ophelderingen verlangde, zich dat geheim laten welgevallen? Voer een oogenblik misschien, ja; maar niet voor een geheel jaar, misschien voor altijd. Een van beiden, de mededeelingen zijn gunstig of ongunstig geweest. Er is nitzigt op onderhandelingen; misschien zijn dezelve reeds begonnen: of men moet alle hoop daarop vaarwel zeggen, daar men niet met België regstreeks handelen wil, en met de mogendheden niet handelen kan. Doch in het eerste geval diende men toch de natie, die zich zoo vele offers getroost, die jaarlijks *conscriptie* op *conscriptie* ziet uitschrijven, zonder dat de jongelingen daarvan op den tijd, door de wet bepaald, worden ontslagen: die door overstromingen rondom de vestingen geteisterd wordt en in de bangste vooruitzichten voor haar krediet leeft, — deze diende men dan toch ten minste een' blik in die blijde toekomst te gunnen, of, zoo het te gendeel plaats had, zoo moest men doen zien, *waaraan* het lag, dat er geene onderhandelingen kunnen worden geopend. Zou dan de partijen zoo ver van elkander? Erkende de minister van buitenlandse zaken in den zomer van 1833 niet, dat bijna alle verschillanten reeds waren bijgelegd, en *geparapheerd*? Zou nu dat overgebleven punt wegens den vorm, waarin de Koning Luxemburg zal bezitten, waardig zijn, dat wij er ons geheel volgende bestaan aan waagden? Zou het schande zijn, omtrent een punt van zoo weinig belang aan de dringende noodzakelijkheid toe te geven? Wij hebben vroeger, toen wij op het top-punt onzer magt en onzes roems waren, wel aan Engeland toegegeven, dat onze *oorlogs-schepen* voor de Engelschen altijd de vlieg moesten stri-

ken. Niet alleen in den vrede van 1654, maar zelfs in den *Bredaschen* van 1667, na de *verbranding der Engelsche schepen te Chatham!* Zoo veel hooger keurden toen onze onsterfelijke staatslieden (een VAN DE WIT, BEVERNINGK EN VAN HEUNINGEN, waren toch nog al andere, dan de tegenwoordige tijd ze oplevert) het *volksgeuk door den vrede*, boven *volharding in eenen vernietigenden gewapenden staat*, die ons noch voordeel, noch eenige de minste eere aanbrenge. Wij hebben, reeds in October 1831, toen de geheele natie nog oorlogzuchtig was, de *aanneming der 24 artikelen* aangeraden, waarvan thans genoegzaam al de voor ons nadeelige artikelen, tot de *Rijnvaart der Antwerpenaars* toe, *facto* plaats hebben, terwijl wij geen van de menigvuldige voordeelen derzelve genieten, noch den *Scheide-sol*, noch de *oijnsbaarheid van België* voor f. 8,400,000 jaarlijks; noch het bezit van *Veelo, Stralen, Roermond, Waert, Sittard, Vaels* en het geheele zoo belangrijke *Overmaasche Limburg*, noch, hetgeen nog meer waardig is dan dit alles, de *afslanking der lobelingen van afgeleopenen conscripties, vermindering van onzen oorlogstaat, en diensvolgens, van meer dan 40 millioenen 's jaars, teruggave der noodeloos verdronken landen aan derzelve bezitters, herziening der grondwet, en een voor den handel gunstig tarief*, iets, hetwelk althans eene volstrekte behoefte is, om den handel voor den ondergang te bewaren, wanneer men er, zoo als thans schijnt te blijken, vooreerst voor goed van afgezien heeft, om, op het voorbeeld der *Belgen*, eenen ijzeren weg van *Amsterdam* naar de *Pruisische grenzen* te leggen, en dus door scheepvaart, tegen een zesmaal sneller vervoer moet wedijveren. Zou het niet mogelijk zijn, al is het dan ook wat te laat, die artikelen nog te verkrijgen, door de gave toetreding tot het tractaat van den 15den November, gelijk de Mogendheden ons toen herhaaldelijk hebben aangeboden en zelfs verzocht, — of nog liever door de vervulling der voorwaarden, onder welke de conferentie in Augustus 1833 toestemde, de reeds zoo ver gevorderde onderhandelingen ten einde te brengen, — namelijk het verwerven der toestemming des *Duitschen* verbonds in de ruiling van half *Limburg* voor *Waalisch Luxemburg*, door *pro forma* eerstgenoemde onder de bescherming van het *Duitsche* verbond te plaatsen, hetwelk ons zelfs nog in *commerciële* opzichten hoogst nuttig kan zijn? *Declameren* tegen de onrechtvaardigheid der Mogendheden, is in den wind geschermd, en brengt ons geen stap verder, noch vermindert onze schuld voor een cent. Er moet niet gepraat, maar gehandeld worden. En daar dit, volgens het tractaat van den 21sten Mei 1833, slechts op den vreedzamen weg kan geschieden, zoo wordt het daartoe hoog tijd. Wij kunnen toch op den duur tegen *Europa* niet hardbollen: dit zou voor niemand aangenamer noch voordeliger zijn dan voor *België*. Men keere dus tot onze oude verstandige staatkunde terug, die zich geen *OLDENBARNEVELD*, geen *DE WITT*, geen *FAGEL*, geen *HERNSTUS* schamde, de staatkunde van *geven en nemen*, in plaats van het in onze positie zoo onverstandige stelsel van eenwigdurende volharding in gewapend stilzitten — tot op het staatsbankeroet; — of, zoo dit volstrekt niet kan, zoo verdient de natie toch wel, dat men haar dit zegge, doch er dan ook bijvoege, *waarom het niet kan*: kortom, dat men ophoude van te *declameren*, van altijd op hetzelfde aanbeeld te slaan, en in tusschen de lijdende natie onder ijdele klanken in dezelfde pijnlijke onzekerheid te laten. Wij bidden slechts eene zaak, — die wij meenen door getrouwheid en opofferingen van allerlei aard wel verdiend te hebben, dat de ministers ons uit dezen toestand *willen* redden, en, zoo zij het niet *kunnen*, (hetgeen ons echter zeer onwaarschijnlijk voorkomt.) dat zij dan ten minste *opregt* jegens ons zijn!

Herinneringen uit de Tweede Kamer.

* Zoo denk ik, Ed. Moz. Heeren." (De heer FRITS. Zitting 15 Dec. 1836, Staats-Courant 10 Jan. 1837.)

Degene, die met juistheid wil weten hoe, wordt verzocht de redevoering met de meest mogelijke aandacht na te lezen. Wij voor ons hebben de uitdrukkingendoorloopend zoongewikkeld gevonden, dat, wij er ons met geene zekerheid omtrent durven wilsaten.

Er was eene vermindering van opcenten op het personeel, de patenten, de registratie-, griffie- en hypotheek-regten voorgesteld; eene verlichting, welke, volgens de berekening van den minister van financiën, te zamen het miljoen galden te boven gaan zou. Hiertegen hadden eenige leden bezwaren, als oordeelende dat het verminderen van opbrengsten ondoelmatig was, indien daardoor de staatschuld moest worden vermeerderd. Volgens het *Handelsblad*, 2 Febr., heeft het overzigt der rijks-inkomsten over het op 10. Sept. verschenen jaar een te kort van f 960,473 aangeboden; nu wil men niet de uitgaven, maar de inkomsten verminderen; waar moet dat heen? Loozers naar een hooger budget in volgende jaren. En indien dan die volgende jaren eens duurdere jaren, jaren van rampen of oorlog zijn, hoe dan? — Een en ander wordt evenwel door den heer FRITS niet behandeld; Z. Ed. beweert, althans volgens onze opvatting, dat de voorgestelde vermindering van opcenten niet evenredig de opbrengst der belastingen verminderen zal.

Het was in de kamer meermalen gezegd (en de ondervinding heeft het bevestigd), dat men door het hooger opvoeren eener belasting, derzelve opbrengst dikwerf vermindert, terwijl door het verlichten derzelve, de opbrengst veeltijds toeneemt. Dit wilde de heer FRITS herinneren, bij gelegenheid der voorgestelde vermindering van opcenten. De edele spreker schijnt hier evenwel een voornaam punt uit het oog te verliezen, namelijk de soort der belasting. Indien de vermindering van opcenten op het een of ander voorwerp van dagelijksch verbruik voorgesteld was, zou zijne herinnering zeer juist zijn. Eene vermindering van belasting op de zeep, het zout, de steenkolen, enz zou wellicht eene verhooging van opbrengst ten gevolge hebben; want dan zouden onze verbruikers waarschijnlijk wat meer zout, zeep, kolen kunnen kopen. Velen worden thans door eene hooge belasting afgeschrikt, en verbruiken minder naar mate de belasting verzwaaard wordt. Maar dit is niet het geval met elke belasting. Omdat de re-

gistratie-, griffie- en hypotheek-regten met eenige opcenten verminderd zijn, zal niemand meer laten registreren, meer aan de griffie zenden, noch meer hypotheeken nemen; het is niet dan gedwongen, dat men registratie-, griffie- en hypotheek-regten betaalt. Eveneens ongeveer met de patenten: niemand zal na twee patenten nemen, omdat zijn patent eenige centen kost; niemand, die te voren geen patent betalen kon, zal het nu ligt kunnen, omdat het eenige centen goedkooper is. De tien opcenten, welke het personeel nu minder zal verslinden, zullen waarschijnlijk ook niet velen aansporen, om zich eenen dienstbode of schoorsteen meer aan te schaffen; eventwel kan dit laatste het geval zijn, doch dit zal denkelijk ook wel door den minister van financiën berekend wezen; Z. Exc. was geen slecht rekenaar.

"Ik doe dus eene andere keuze dan andere leden," zegt de heer FRITS; (Z. Ed. meent waarschijnlijk: ik stel mij de zaak anders voor), "ik doe die keus niet zoo zeer, omdat ik vreezen zoude, dat deze vergadering minder populair wierd dan de hooge regering zelve, ofschoon het dan toch wonderlijk genoeg is: (wat? wat is wonderlijk genoeg? — Volgens de constructie: dat de heer FRITS eene andere keuze doet, — of wel: dat hij niet vreezen zoude; — maar van geen van beide zien wij het zoo wonderlijke in.)

"Zoo denk ik, Ed. Mog. Heeren; maar ik wilde dan ook aan den minister vragen, of de ondervinding mij tegensprak." — Deze vraag zal de minister eerst het volgende jaar kunnen beantwoorden.

"Maar, ja, indien men verder ging, dan vreesde ik het ergste." — Verder dan wat? Aanvankelijk zou men denken, dat de geëerde redenaar de graanwet bedoelde; maar Z. Ed. laat onmiddellijk volgen: "Doch ziet, Ed. Mog. Heeren, hoe het bedrag der in- en uitgaande regten van jaar tot jaar is geaccreseerd," en Z. Ed. zal toch wel niet beweren willen, dat het bedrag der uitgaande regten, op de graanen in het laatste jaar geaccreseerd is?

"Daarom wil ik ook hier gematigheid van belastingen voorstaan; omdat misschien nergens meer dan bij de regten van invoer, van doorvoer en van uitvoer, gematigheid de inkomsten en zeker proportioneel (wat is dat?) aanmerkelijk vermeerderd. Ik erken anders het onderscheid" (waar tusschen?).

Wij hopen, dat de heer FRITS ons de gemaakte aanmerkingen niet ten kwade zal duiden. De natie begrijpt gaarne wat hare vertegenwoordigers zeggen, en hoe zij denken.

Mijne geliefde echtgenoot, **JEANNE JUDITH PENNING**, beviel heden voorspoedig van een' zoop.
ARNHEM
den 14den Maart
1837.

Mr. J. W. SCHIFF.

ARNHEM den 17den Maart 1837. — Heden morgen ten half 8 ure overleed, aan een verval van krachten, Mevrouw de Weduwe den Wel Edelen Gestrengen Heer **JAN DAVID PASTEUR**, Geb. **JOHANNA HENDRIK A KRAANE**, in den ouderdom van bijna 81 Jaren.
Eenige kennisgeving.
Op verlangen van de Ouarledene zullen geene uiterlijke teekenen van rouw gedragen worden.

Heden, den 14den Maart 1837, is, binnen ARNHEM, in den ouderdom van 66 Jaren, overleden, de Wel Edele Gestrenge Heer en Mr. **JAN VAN LEEUWEN**, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, President van de Regtbank in het Arrondissement Arnhem, Lid van den Raad der Stad Arnhem, enz.
Eenige kennisgeving.
Op begeerte van den Overledene, zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw worden gedragen.

† † † Op Maandag den 10den April 1837, des morgens ten elf ure, zal ten huize van **J. P. FLORUSSEN**, aan den Velpschen weg, te Arnhem, bij inzet, en veertien dagen later, bij toeslag, in het openbaar ter verkoop worden aangeboden:

10. Een HUIS en ERVE, met **STALLING**, **WERKHUIS** en drie **WONINGEN**, waarbij eene ruime opene plaats, gelegen te Arnhem op de Beek naast de Kurassiers Kazerne, en in de nabijheid van de te bouwen Infanterie-Kazerne, gekwoteerd E. No. 69, kadastraal sectie O. No. 258 gedeeltelijk, voorts geheel No. 258a, 258b, 258c, 258d, en 258e.

20. Een HUIS en ERVE binnen Arnhem achter de Velperpoortsmuur; gekwoteerd E. No. 220, kadaster Sectie O. No 271. Beide de voorschrevene parcellen te agtvaarden met 10. Mei eerstkomende; waaromtrent informatie te bekomen zijn bij **J. P. FLORUSSEN** voorzitter, en ten kantore van den Notaris **Mr. G. E. C. K** te Arnhem.

§ † § **H. MEIJ METTENBRINCKE**, Notaris te Barneveld, zal aldaar in het Logement de *Bonte Koe*, op Woensdagen den 5 ten 10den April 1837, telken reize des voormiddags om elf ure, bij inzet en toeslag veilen en verkopen;

De volgende, allen onder *Barneveld*, voor de *veiling* zonder geschrift, en nagenoeg alles bij en aan elkander gelegen **ONROERENDE GOEDEREN** te veilen:

10. Eene Kapitale **BOEREN-HOFSTEDEN**, den *De Hof*, liggende aan den Hessweg op *Amerfoort*, grootendeels tiendvrij, met deszels **HUIZINGEN**, verder getimmerd en circa 71 Bunders **BOUW**, **DRIEST**, **WEI**,

en HOOFLANDEN, VELDEN en GRONDEN, BOOMEN en HOUTGEWASSEN. Een ERF en GOED, *Kruisdijk*, gelegen als voren, met HUIS en verfiere GEBOUWEN, BOOMEN en HOUTGEWASSEN, LANDEN en GRONDEN groot 34 Bunders. Een BOEREN-ERF, *Klein Achteveld*, met de daar toe behorende tiend, mede gelegen als voren, met HUIS, verder getimmerde, LANDEN en GRONDEN, BOOMEN en HOUTGEWASSEN groot 53 Bunders. Een BUITENGOED *Nieuwenhof* genaamd, inge lijks als voren gelegen, met deszelfs hecht, sterk, onlangs ge heel nieuw gebouwd en wel gesitueerd HEERENHUIS, bevattende onderscheiden allerproperst betimmerde en net be hangen, gestukadoorde, en beschilderde KAMERS, VES TIBUEN, KEUKEN, KELDER en ZOLDER, voorzien van alle commoditeiten en gemakken en BELVEDERE of KOEPEL op het Huis. Voorts eene aan het Heerenhuis verbonden, mede geheel vernieuwde, DAGTUURDERS-WONING, nieuwe STAL LING voor 3 Paarden, SCHUUR en HOOI BERG. — Wijders, met hoogten en laagten welaangelegde en met levendig water doorsneden, aangename WANDELIN GEN, smaakvol met HEESTERS en HOUT GEWAS beplant, TUIN en MOESGRON DEN met fijne VRUCHTBOOMEN; en BOUW- en DRIESTLANDEN, te zamen groot 6 Bunders.

50. De massa van de Perceelen Numero's 2, 3, en 4.
 60. De massa van de Perceelen Numero's 1, 2, 3, en 4.
 70. Een TIEND, grof en sml, liggende uit de Boeren-Erve *Klein Havikhorst* en *Groot Hukenhorst*, gemiddelde opbrengst f 32 per jaar.
 80. Een ERF en GOED, *de Plantagie*, liggende in de Plantagie, met HUIS, HOF, BOOMGAARD en onderhorige LANDEN, groot 4 Bunders 24 Roeden.
 90. Een Perceel BOUWLAND, *Wouter Wijneskamp*, groot 83 Roeden 20 Elle, n liggende bij Numero 8.
 100. De massa van Numero's 8 en 9.
 110. Een Perceel BOUWLAND, *de Heestkamp*, op het Oost, groot 1 Bunder 53 Roeden 40 Ellen.

Het Buitengoed Numero 4 kan met primo Mei aanstaande door den koper worden aanvaard, en kunnen de koopers van alle de voorschreven goederen de helft der kooppenningen, als eerste hypotheek, tegen 4½ percent intrest 's jaars, gevestigd houden.

Alles breder bij gedrukte en aangeplakte Billetten omschreven, en nadere informatie te bekomen ten kantore van de Notarissen *MEIJ METTENBRINK* te *Barneveld* en *DE MOL*, te *Harderwijk*; — *Brieven franco*. — Zijnde inmiddels UIT DE HANDE K.O.P.

Wordt geadverteerd, dat de HEEREN-HUI ZING, met annexe WONINGEN, daarbij gelegene TUIN en BOOMGAARD, schietende aan de Beek en daarachter gelegene kamp BOUWLAND, alleraangenaamst gelegen vooraan in het dorp *Renkum*, aan den straatweg, één uur van *Wageningen* en twee uren van *Arnhem*, breder omschreven in de *Haarlemsche Couranten* van den 2den en 7den dezer maand, en in de *Arnhemsche* van den 28sten Februarij en 5den dezer maand, slechts is ingezet op de som van f 2200. — Zul lende, met meer andere onroerende goederen, bij biljetten omschre ven, gezegde perceel op den 25sten dezer maand, des voormiddags ten 10 ure, in het Logement *de vergulde Bok*, te *Renkum*, nader bij fossieg werden geveild en sijnat aan de meestbiedenden verkocht.

Inmiddels informatie te bekomen ten kan tore van de Notarissen *Mr. H. B. VAN DAALEN*, en *D. BEEK*, re siderende te *Wageningen*.

In naam des Konings en van het Gerecht.

VERKOOPING,

Ter Rolle van Gerechtelijke uitwinningen der Regtbank van Eersten Arrondissement, zitting houdende te *Arnhem*, van:

Een HUIS, genaamd *de drie Zwaantjes*, staande en gelegen in het Arrondissement, Kanton en Gemeente *Arnhem*, op de Koornmarkt, Wijk C, No. 55, Kadaster Sectie O No. 1000, tusschen de huizen en erven van *HENDRIK HELLEWEL* en *DE P. VAN SOOMEREN*, ter eene, en *JOHANNA CHRIS TIN A. G. L. DE P.*, ter andere zijde, belend van achter tegen het, aan den Singel staande en gelegene huis van *P. VAN SOOMEREN*, doornatendemen (teslagenen zelve bewoond, waarin *HERBERG* en *TAPPERIJ* wordt uitgeoefend.

Geenlasters als onroerend goed ten laste van: *WILLELMINA ROELFJANK*, vroeger wedawe van *A. N. T. QIN S. Q. M. E. R.*, thans van *FRANCISCUS DERPERS*, herbergierster, wonende te *Arnhem*, zoo voor zich, als in relatie van moeder en wettige voogdes over bare drie kinderen, bij haar eerstman *ANTON SOMMER*

in echt verwekte kinderen, met namen: *FRANCISCUS, CHRISTINA* en *JOHANNES SOMMER*, en *PETER ANTON SOMMER*, Scheepstimmerman, wonende te *Arnhem*, in hoedanigheid van mede-erfgenaam van wijlen zijnen vader *ANTON SOMMER*, en ten verzoeke van *RIJNDER VERBEEK*, daglooner, wonende te *Middagterweg*, zoo voor zich als in huwelijk hebbende *HENDRINA VAN SOOMEREN*; en ter adiantatie en autorisatie van deze zijne huisvrouw en deze *HENDRINA VAN SOOMEREN* zelve, door genoemden haren man geadsisteerd en geautoriseerd, tot procureur hebbende geconstitueerd *Mr. HENRIK J. VAN KRONENBERG*, wonende te *Arnhem* op den kleinen oord, wijk A. No. 173, bij proces-verbaal van den 19 *Arnhem* residerenden deurwaarder *LAMMERT LAMMERS*, van den 17den Februarij 1837, waarvan kopij is gelaten aan den Heer *W. APPEL*, Griffier bij het Vrederegert van het kanton *Arnhem*, en aan den Heer *Mr. VISSCHER BOU- RICIUS*, Wetbauder, fungerend Burgemeester der gemeente *Arnhem*, geregistreerd te *Arnhem* daags daaraanvolgende, overgeschreven ten kantore van hypotheeken aldaar den 27sten derzelve staand, en ter griffie van de Regtbank voormeld den 6den Maart daaraanvolgende.

De eerste lezing der memorie van lasten zal plaats hebben ter rolle van voormelde Regtbank, Woensdag den 26sten April 1837, des voormiddags ten 10 ure.

H. J. KRONENBERG,
 Procureur.

+ + + DE AGENT VAN DEN RIJKS-KAS SIER, te *Tiel*, maakt bij deze bekend, dat, gedurende zijne afwezigheid, met de waarneming van het Agentschap is belast de Heer *Z. DE JONGH*, als daartoe gequalificeerd.

Tiel, den 17den Maart 1837.

C. J. A. SPIERING.

+ § + G. H. WENTING, in den *Blaauwen Haan*, in de Turfstraat te *Arnhem*, — maakt zijne geerde begunstigers bekend, dat hij een ruim assortiment ontvan gen heeft van TAPJTEN, KARPETTEN en MATASSEN-GOED; tevens dat hij goed voorzien is van alle andere, tot dergelijke affaire behorende artikelen. — Van eene prompte en civiele bediening kan men zich verzekerd houden.

Schouwburg te Arnhem.

De Koninklijke Nederduitsche Tooneelsten van Zuid-Holland zullen de eer hebben, alhier Twee TOONEEL-VOORSTELLINGEN te geven, en wel op Dingsdag den 28sten Maart en Zaterdag den 1sten April aanstaande, waarvan de eerste zal bestaan in *Napoleon te St. Helena*, Tooneelspel in drie Taktelen; de *Arme Dichter*, Tooneelspel in één Bedrijf en de *Trommelslager ter Landmillitie* of de *Geldersche Bruiloft*, vrolijk vaderlandsch Blijspel, met zang, in één Bedrijf. — Daar deze stukken steeds overal den meesten bijval hebben verworven, durft men zich vleischen ook hier de volkbijne goedkeuring van het geerde publiek te wullen wegdragen.

** Heden is uitgegeven en aan HH. INTEEKENAREN VERZONDEN: DE EERSTE AFLEVERING VAN DEN

HUIS-BIJBEL,

met eene verbeterde Spelling, naar de gewone Staten-Overzetting en versierd met 30 op STAAL gegraveerde PLATEN en eene KAART VAN PALESTINA, in 30 Afleveringen ieder à 45 Cent.

De uitgave van de EERSTE AFLEVERING zal een ieder overtuigen, dat er nog geen BIJBEL bestaat, die, gelijk deze, volledigheid van Tekst, duidelijke en leesbare Letterdruk, schoonheid der Platen, met eenen zoo Goedkoop Prijs verbindt.

Ook zullen wij de INTEKENING nog tot de UITGAVE van de DERDE AFLEVERING open laten.

Moge dan ieder Bijbelminnaar voor zijn Huisgezin zich van deze gelegenheid nog bedienen, om zich van het kostelijkste Boek, dat er bestaat, op de beste wijze te voorzien.

De uitgave in GROOT KWARTO zal nog in den loop van deze Maand het licht zien.

HET BIBLIOGRAPHISCHE INSTITUUT te Amsterdam.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Maart 1837.

Van Rotterdam naar *Arnhem* elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, 's morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar Rotterdam elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, 's morgens ten 10½ ure.

Van *Arnhem* naar de *Pannerdensche kop*, alwaar de Reizigers enz. op de stoombooten van *Nijmegen* naar *Keulen* overgaan, elken Maandag, Woensdag, en Zaterdag, 's morgens ten 5½ ure.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.